

Publicerad 2005-09-15 21:42 av Linda A

Detta är inte en början, inte heller ett slut

det finns något där under ytan som väntar och vill ut som kommer till mig när jag är som mest sårbar
ni vet morgonljuset och ögon som inte går att öppna man orkar inte för att morgonen är så ny och sömnen
ärfortfarande kvar är det så det är att dö?

jag springer ifrån och flyr jag vet jag vet att jag flyr men vart ska jag ta vägen var ska jag stanna det finns
inga hållplatser i mitt liv ingenstans att bara stanna och vara

jag är halv och ostadig var jag än befinner mig behöver finna det där lugnet de talar om så fint det där man
ska ha inuti jag rusar jag rusar i min egen trafik på omloppsbanan kring mig själv

det är så tomt här det är så tomt och ändå stenbelagt jag sitter där och ser hur hudväggarna samlar på sig
småsten och stenarna växer till sig de bär på så mycket jag bär på dem vet ni hur tungt det kan bli att bära på
de där smärtorna som jag försöker symbolisera i stenar

jag kvävs ibland för stenarna vill gärna stocka sig i halsen och alla minnen kommer lätt då och överrumplar
mig sådär när jag inte vill när jag minst anar det när jag har för få försvarsmurar uppe för att kunna ta mig ur
det är tungt nu

här

det finns något där under ytan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Linda A med Poeter.se id #1090 innehar upphovsrätten